

praktiske Ulempe, at Tinglæsningsgebyrreglerne ere afvigende fra de Afgiftsregler, som gælde de indirekte Afgifter, fra hvilke de hverken i Natur eller Forfaldstid ere lette at skille, nemlig de egentlige Stempelafgiftsregler og Overdragelsesaftifter, der siden Loven af 15de Maj 1858 ere bragte i nær Overensstemmelse med Stempelafgiften med Hensyn til Beregningsmaaden.

Den Omstændighed, at Tinglæsningsgebyrernes Berettigelse for en Del ligger i den private Forpligtelse til Betaling af det Arbejde, Statsfunktionærer maa præstere for Væretagelsen af hans Interesser, medens Overdragelsesaftift og Stempelafgift ere almindelige indirekte Skatter, lagte paa Omsætningen af faste Ejendomme og andre Værdier, antages ikke at være tilstrækkelig Grund til at behandle Afgifter, der som bemærket til Dels falde ved samme Løjligheder, forskelligt; — og da det under alle Omstændigheder er givet, at en Maalestok til en retfærdig Afpasning af det Vederlag, som skal ydes for Statsembedsmændenes Virken for private Interesser, ikke kan findes med dette Arbejde som Udgangspunkt, synes de Værdier, om hvis Sikring det drejer sig, saa meget bedre at kunne afgive Maalestoken for det, der i denne Anledning skal ydes, som Værdien hidtil har spillet den væsentligste Rolle ved Tinglæsningsgebyrernes Fastsættelse.

Det Arbejde, som ved en Tinglæsning skal udføres, er imidlertid i saa mange Henseender ganske ensartet uden Hensyn til, hvad der tinglæses, eller hvad der ved Tinglæsningen skal sikres, at det ligger nær at fastsætte en almindelig Afgift, som skal betales i alle Tinglæsningstilfælde og paa en Maade repræsentere Vederlaget for den direkte forvoldte Ulejlighed, medens den Afgift, som fastsættes efter Værdien i ens Forhold i alle Tilfælde, tillige indeholder et Vederlag for det af Staten indrettede Skøde- og Pantevæsen i sin Helhed, som passende kan bæres af de Interesser, som særlig dækkes ved denne Institution, og som man i Loven har søgt definerede saaledes, at der ikke skal kunne blive Anledning til Tvivl om, hvilke Tilfælde Værdiafgifter hvile paa, og som Følge heraf, at kun den faste Afgift opkræves i alle andre Tilfælde.

Ligesom Stempling paa samme Maade som ved Stempelbeskatning efter Loven af 19de Februar 1861 tænkes anvendt sammen med de i nærværende Udkast for Beregningen af Tinglæsningsafgiften opstillede Regler, saaledes har man endvidere ogsaa

troet at burde foreslaa Betalingen af Overdragelsesaftifter, der i saa mange Henseender falde sammen med Stempelafgifter, berigtiget paa samme Maade ved Stempler, hvorved den ensartede Beregning og Behandling af ensartede Afgifter yderligere vil fremmes til Lettelse for alle vedkommende.

I § 42 er fastsat den almindelige Afgift for Tinglæsning af den Hovedgruppe af Dokumenter, hvorved Besiddelses- og Ejendomsforholdene til faste Ejendomme sikres, saaledes at man over for en mulig Usikkerhed med Hensyn til dette Begrebs Begrænsning har troet særlig at burde nævne Tiender, som det vedblivende er fundet naturligt at henregne til faste Ejendomme, naar visse Lempelser med Hensyn til dem som neden for foreslaaet i øvrigt bevares.

Værdiafgiften for Tinglæsninger af Overdragelse af faste Ejendomme er sat til $\frac{1}{12}$ pCt., hvorved Stempel- + Tinglæsningsgebyr bliver $\frac{3}{4}$ pCt. af Værdien, og det almindelige hidtil gældende Tinglæsningsgebyr nedsættes ikke lidt, da det nuværende Sportelreglement for disse Forhold kræver mindst $\frac{1}{10}$ pCt. og mere for Beløbene indtil 6,000 Kr. Foruden denne almindelige Nedsættelse foreslaas derhos den betydelige Nedsættelse i de nuværende Afgifter, at Værdiafgiften for Læsning af Dokumenter, sigtende til Ejendomsoverdragelser, ogsaa dækker Læsningen af denne Handels endelige Fuldbyrkelse, medens der nu ved begge Læsninger skal erlægges Værdiafgift, dog for Kontraktens Læsning kun et halvt saa stort Gebyr som ved Skødets.

For ikke at gøre nogen væsentlig Forandring i de Begunstigelser, der ved forskellige Love ere viste forskellige Forhold, ere derhos som Undtagelsesbestemmelser tilføjede, at Værdiafgiften ved Tinglæsninger af de i Lov af 4de Juli 1850 og 18de Juni 1870 ommeldte Afhændelsedokumenter ikke kan stige til over 6 Kr., hvilket omtrent svarer til den nugældende Regel, at der i dette Tilfælde intet Promillegebyr og ingen Justitsfondsafgift skal erlægges, samt at ingen Værdiafgift skal betales for Tinglæsning af de Arvefæstetokumenter til Brugere, deres Børn og Svigerbørn, der omhandles i Loven af 24de April 1860 om Afhændelse af Stiftelsers Bøndergods, sammenholdt med Lov af 24de Februar 1865 om Tillæg til samme.

Under § 43 hører den anden Hovedgruppe af Retsforhold, til hvis Sikring Skøde- og Pantevæsenet væsentlig tjener, nemlig Panterettigheder paa den ene Side